

KEHITYSPOLIITTISEN TOIMIKUNNAN TÄYSISTUNTO TO 6.3.2014

Paikka: Elinkeinoelämän keskusliitto

Osallistujat:

Jäsenet: Pj. Jouko Jääskeläinen (kd), vpj. Gunvor Kronman (rkp, poistui 10.51), Outi Ervasti (EK), Anne Haaranen (Kehys, vara), Minna Havunen (Kepa vara), Tomi Järvinen (KUA vara), Sara Korhonen (vas, vara), Alekski Kuusisto (SAK), Helena Laukko (sd), Maria Lohela (ps, poistui 10.41), Tuuli Mäkinen (EK vara), Elina Oinas (HY vara), Timo Palander (SY), Aila Paloniemi (kesk, poistui 10.41), Janne Ronkainen (SASK, poistui 10.41), Mika Tuuliainen (SY vara), Mikael Wigell (UPI), Inger Wirén (Rauhanliitto vara)

Asiantuntijajäsenet: Kari Alanko (UM), Tuuli Juurikkala (VM), Riikka Laatu (UM, poistui 11.07), Marjukka Mähönen (MMM), Timo Olkkonen (UM), Jyrki Pulkkinen (UM), Eija Rotinen (UM), Jussi Toppila (TEM, poistui 10.37)

Muut: Leena Mörttinen (EK saapui 9.15, poistui 10.45), Erik af Hällström (UM), Pertti Ikonen (UM), Jaakko Kangasniemi (Finnfund), Antti Piispanen (UM), Matti Remes (toimittaja), Janne Sykkö (UM), Satu Vasamo-Koskinen (EK), Peter Westerstråhle (VNK)

Sihteeristö: Miia Toikka, Katja Kandolin

1. Kokouksen avaus

Puheenjohtaja avasi kokouksen klo 09.03. Pidettiin esittäytymiskierros.

2. Edellisten kokousten pöytäkirjojen hyväksyminen

Hyväksyttiin täysistunnon 5.12.2013 ja työvaliokunnan 6.2.2014 pöytäkirjat.

3. Tiedoksi

Otettiin käsittelyyn ensin asioita esityslistan lopusta, koska osa Team Finland –teemakeskustelun alustajista puuttui vielä paikalta.

Todettiin, että KPT on mukana järjestämässä EU-vaalipaneelia 13.3. klo 10.30–12.00 eduskunnan Kansalaisinfossa yhteistyössä Kehyksen ja Demon kanssa.

Merkittiin tiedoksi jäsenten vaihdokset:

- Satu Haapanen/vihr
- Alekski Kuusisto/SAK
- Mikael Wigell/UPI
- Minna Havunen/Kepa (varajäsen)
- Mika Tuuliainen/SY (varajäsen)
- Juha Ottman/UM (asiantuntijajäsen)

4. Global Partnership for Effective Development Cooperation, Meksiko Cityn kokous 15.–16.4.2014
Työvaliokunnassa 6.2. päätetyn mukaisesti KPT lähettää edustajansa kokoukseen. Edustajaksi esitetään yksimielisesti EK:n Outi Ervastia. Kokoukseen oli kiinnostusta myös KUA:lla, mutta valinnan taustalla on KPT:n toivomus saada suomalaista elinkeinoelämää osallistumaan kansainvälisille kehityspoliittisille foorumeille.

UM:n Timo Olkkonen ja Riikka Laatu kertoivat kokouksen taustoista. Kyseessä on Busanin (2011) korkean tason kokouksen seuranta. Tulokset Busanin toimeenpanosta eivät tosin ole vielä saatavilla. Tärkeitä aiheita kokousagendalla tulevat olemaan keskituloisten maiden asema, etelä–etelä - yhteistyö, yksityissektorin rooli kehityksessä ja kehitysmaiden kotimaisten resurssien mobilisointi. Haasteena on, että näistä aiheista keskustellaan myös muilla foorumeilla. Kokouksen lisäarvo jää nähtäväksi samoin kuin se, millä tavoin kokous vaikuttaa post-2015 -keskusteluun. Kokous on luonteltaan välikokous, jonka loppuasiakirja tulee puheenjohtajan nimissä, ei neuvottelupäätelmiä. Luonnos jaetaan tiedoksi KPT:n jäsenille.

Nimettiin Outi Ervasti KPT:n edustajaksi Suomen valtuuskuntaan kokouksessa.

5. Team Finland ja vastuullinen kehitysmaaliiketoiminta
KPT:n piirissä on kuluvalle toimikaudella käyty paljon keskustelua yksityisen sektorin roolista ja suomalaisten yritysten osallistumisesta kehityspoliittisten tavoitteiden toteuttamiseen. Aihetta pyrittiin vetämään yhteen KPT:n työryhmäkeskustelussa 14.1.2014, jonka muistio on jaettu täysistunnon taustamateriaalina. Täysistuntopöytäkirjan tarkoituksena oli pohjustaa KPT:n johtopäätöksiä ja suosituksia tästä aihepiiristä vuosiarviointiin. Vuosiarviossa tarkastellaan yhtenä teemana Team Finland –konseptin toteuttamista kehitystä tukevan politiikkajohdon mukaisuuden näkökulmasta.

Leena Mörntinen, Elinkeinoelämän keskusliitto: Nykyään tunnustetaan, että talouskasvu laajalle levietyynä on paras tie turvallisuudelle ja kehitykselle. Tuloerojen kasvu maiden välillä nähdään vaarana. Kehitys tarvitsee vakaan globaalien makrotalouden toimintaympäristön, ja globaali järjestelmä täytyy valjastaa tuottamaan työpaikkoja ja sitä kautta hyvinvointia. Infrastruktuurin kehittäminen on tässä tärkeää. Afrikasta on tällä hetkellä nousemassa yksityiseen sektoriin perustava toimintamalli, jossa peruslähtökohta on paikallisen tason liiketoiminnan vahvistaminen. Afrikkalaiset haluavat yritys- ja liiketoimintayhteistyötä, ei kehitysyhteistyötä, koska haluavat talouskasvua ja työpaikkoja. Kehitysyhteistyö koetaan alistavaksi ja korruptiota lisääväksi, joskaan bisnes ei myöskään ole vapaata korruptiosta.

Tässä valossa kehityspoliittinen keskustelu Suomessa on vanhanaikaista. Maailmalla on selkeästi meneillään murrosvaihe, ja huomio kiinnittyy yhä enemmän työpaikkojen tarpeeseen väestön ja työikäisten määrän kasvaessa. Internet ja erilaiset mobiilisovellukset on kehitetty yksityisellä sektorilla, ja ne tarjoavat mahdollisuuksia kehitysyhteistyölle ja Base of the Pyramid (BoP) -liiketoiminnalle, jolla vastataan köyhimpien väestönosien kysyntään. Teknologian siirto tulee nähdä tärkeänä kehityspoliittisena tavoitteena: köyhät valtiot voivat hypätä suoraan huipputeknologiaan tiettyjen kehitysvaiheiden yli. Tähän Suomessa tulisi kiinnittää huomiota, kun pohditaan, mikä olisi tehokkain väline köyhien maiden kehittämisessä. Meneillään on teknologinen vallankumous, josta Suomi on jäämässä jälkeen. Kehitysmaihin alkaa muodostua keskuksia, joissa teknologia kehittyy. Nämä tulisi tunnistaa vakavasti, antaa niiden kasvaa ja mennä mukaan. Köyhät maat voivat tässä mennä ohi Suomesta, jossa pitäisi pystyä katsomaan asioita uudesta näkökulmasta käsin. Suomalaista huipputeknologiaa ja osaamista liittyen mm. kaupungistumiseen ja ilmastomuutokseen pitäisi saada käyttöön. Kaiken kehityksen taustalla tärkeä ehto on poliittinen vakaus.

Gunvor Kronman, KPT:n varapuheenjohtaja, RKP: KPT:n piirissä on käsitelty yksityisen sektorin roolia ja yhteistyötä kehitysmaiden kanssa kaikissa toimikunnan vuosiarvioissa vuodesta 2005 lähtien. Ensimmäisissä vuosiarvioissa huomio keskittyi kansainväliseen kauppapolitiikkaan ja sen sääntelyyn kehityspoliittisen johdonmukaisuuden näkökulmasta. Puhuttiin kehitysmaiden markkinoiden kehittämisestä ja paljon erityisesti maataloudesta. Vuoden 2004 kehityspoliittisessa ohjelmassa käyttöön otettu käsite "suomalainen lisäarvo" aiheutti paljon päänvaivaa, ja sitä tulkittiin vuosikaupalla. Kauppa ja kehitys -keskustelu liikkui kuitenkin pääasiassa kansainvälisten organisaatioiden tasolla liittyen esim. kehitysmaiden kapasiteettiin kauppaneuvotteluissa. Ei puhuttu niinkään oman yksityissektorimme roolista. Vuoden 2007 raportissa alettiin puhua yksityissektorin köyhyyttä vähentävistä investoinneista. Taustalla vaikutti Kiinan uusi rooli ja siihen liittyvät huolet. Työllisyys ja ihmisarvoinen työ (decent work) nähtiin keskeisenä teemana köyhyyden poistamisessa. Johdonmukaisuuden kipupisteistä käytiin keskustelua eri ministeriöiden ja OECD:n kanssa. Vuonna 2010 yksityissektori nousi KPT:n vuosiarvion pääteemaksi. Kantava ajatus oli, että julkisen sektorin tulee luoda vakaa toimintaympäristö, mukaan lukien toimiva verojärjestelmä, yrityksille. Yrittäjyyden merkitystä köyhyyden vähentämisessä korostettiin. Tarkastelussa olivat kehitysyhteistyöinstrumentit yksityisen sektorin tukemisessa ja niiden tuloksellisuus sekä innovaatioliiketoiminta.

Suuri linja historiallisesti tarkasteltuna on, että KPT:n keskustelut ovat siirtyneet globaalien tason tarkastelusta lähemmäksi omia yksityisen sektorin toimijoitamme. Vielä ollaan kuitenkin kaukana siitä, että Suomessa laajasti pyrittäisiin luomaan yhteistyötä esimerkiksi afrikkalaisten yksityissektorin kanssa. KPT:n kannanmuodostus aiheessa ei ole ollut helppoa, mutta KPT:n tarkoitus onkin mahdollistaa keskustelu ja viedä sitä eteenpäin. KPT:ltä löytyy kuitenkin niukasti konkreettisia suosituksia asiassa. Elinkeinoelämän etujärjestöt ovat olleet aktiivisesti mukana KPT:n työssä varmistamassa, että yhteiset kannat tulevat hyväksyttävään muotoon, mutta ne ovat vähemmän osallistuneet yhteiseen oppimisprosessiin esim. matkoilla. Koska suomalaisyritysten kansainvälistymisaste on keskimäärin vielä alhainen, on etujärjestöillä suuri vastuu olla rohkaisemassa yrityksiä ottamaan uusia askeleita. Muissa Pohjoismaissa ja esimerkiksi Hollannissa ollaan meitä edellä tässä. Team Finland -ajattelusta puuttuu nyt kokonaan Afrikka, vaikka nykyiset ministerit Haavisto ja Stubb ovat esittäneet puheenvuoroja Afrikan noususta. Esimerkiksi Ruotsi sijoittaa jo Afrikkaan eläkerahoja ja suuntaa toimintaansa Afrikassa yhä enemmän bisnespuolelle. Suomi on ulkona tästä kehityksestä. Tarvittaisiin laajempaa pohdintaa siitä, miten suomalaisen yhteiskunnan eri sektorit asemoituvat suhteessa Afrikkaan. Tähän liittyvät yhteiskuntavastuuasiat on myös hoidettava kuntoon.

Timo Palander, KPT:n jäsen, Suomen Yrittäjät: Viime vuosien kehityspoliittisessa keskustelussa yrityksiä on toivottu mukaan kehityspolitiikan toteutukseen. Yhä jää kuitenkin avoimeksi, mitä tällä tarkoitetaan. Kehityspoliittisten tavoitteiden ja yritysten intressien yhteensovittaminen on täysin mahdollista, mutta kumpaa haluamme edistää: kehitysmaaliiketoimintaa ja yritysten kansainvälistymistä vai liiketoiminnan vastuullisuutta? Ensisijaisesti tulisi kasvattaa kehitysmaaliiketoiminnan volyymia niin, että vastuullisuus on itsestään selvä lähtökohta ja läpileikkaava tekijä. Päämääränä tulee olla ihmisarvoisten työpaikkojen syntyminen köyhyyden vähentämiseksi. Toisena päämääränä tulee olla globaalien taloudellisten oikeudenmukaisuuden edistäminen arvoketjuajattelun pohjalta: kumppanuuksissa tavoitellaan molemminpuolista hyötyä, joka jättää mahdollisimman paljon arvoa kehitykselle. Arvoketjujen oikeudenmukaisuus on isompi kysymys kuin pelkkä veronkierto, josta nyt on keskusteltu.

Jos suomalaiset yritykset halutaan saada vahvemmin mukaan kehitysmaaliiketoimintaan, emme voi keskittyä vain köyhimpien maiden köyhimpiin väestönsiin. Yrittäjyyden edistäminen kehitysmaissa tulisi olla yksi kehityspoliittinen fokuksemme, ja voimme tehdä yhteistyötä syntyneiden yritysten kanssa. Potentiaalisten suomalaisyritysten löytämisessä elinkeinoelämän järjestöillä on keskeinen rooli. Myös kehitysmaissa tarvitaan organisoitunutta elinkeinoelämää julkisen sektorin kumppaniksi, ja suomalaiset etujärjestöt voivat tukea sisarorganisaatioitaan institutionaalisella yhteistyöllä. Lisäksi on tärkeää analysoida myös liiketoimintayhteistyön riskit: kehityspoliittiset tavoitteet voivat valua hukkaan, jos EU:n kauppapolitiikka ei ole johdonmukaista kehityspoliitiikan kanssa. Vaarana on, että EU:n talouskumppanuussopimukset EPAt tekevät sosioekonomisen kehityksen edistämisen vaikeaksi Afrikassa, ja Suomen tulisi ajaa aktiivisesti johdonmukaisempaa politiikkaa.

Peter Westersträhle, valtioneuvoston kanslia, Team Finland -sihteeristö: Team Finland on alusta, joka kokoaa yhteen eri toimijat yritysten kansainvälistymisen edistämiseksi, ei erillinen organisaatio. TF:lla on yhteinen strateginen ohjaus, kohteena ministeriöt sekä näiden ohjaamat julkisrahoitteiset organisaatiot ja verkostot. Tavoitteena on tehokkuus, johdonmukaisuus ja vaikuttavuus. Tiimejä on maailmalla yli 70, Suomessa on 15 alueellista tiimiä ely-keskusten yhteydessä. Vaikuttaminen toimintaympäristöön, kansainvälistymispalvelut, investointien edistäminen ja maakuva ovat TF:n ydintoimintoja. Maantieteellisesti painotetaan EU:n ulkopuolella BRICS- ja ASEAN-maita. TF tukee vastuullista liiketoimintaa, ja vuorovaikutusta kehitysyhteistyön kanssa pyritään lisäämään. On totta, että Afrikka puuttuu agendalta, mutta tämä on tiedostettu ja ajatukset siihen liittyen ovat tervetulleita. Kevään aikana tehtävä TF-strategian päivitys on mahdollisuus tuoda kehitysmaaliiketoimintaa vahvemmin mukaan. UM:n ja TEM:n kehittämisryhmän toimenpidesuosituksen julkistettiin 11.12.2013: kehitysinnovaatio-ohjelman perustaminen, tukimuotojen parempi yhteen sovittaminen, Finnfundin ja Finnpartnershipin kehittäminen edelleen, tieto- ja neuvontapalvelujen kehittäminen, co-creation -työpajat.

Matti Remes (toimittaja): Yritysinstrumentit Ruotsin ja Tanskan kehitysyhteistyössä: Remes esitteli KPT:lle tilauksesta tekemänsä selvitystyön. Selvitys on rajattu kehitysyhteistyövaroin rahoitettuihin instrumentteihin. Vähemmälle huomiolle jäivät kehitysrahoituslaitokset sekä vientiluotot ym. puhdas vienninedistäminen. Sekä Tanska että Ruotsi ovat uudistaneet viime vuosina yritysinstrumentteja, ja molemmilla lähtökohdat ovat samat: köyhyyden vähentäminen ja työpaikkojen luominen sekä kestävä kehitys. Vähiten kehittyneet maat erityisesti Afrikassa ovat painopisteenä. Tuen tulee olla lisäistä eli sitä saa ainoastaan sellaisiin hankkeisiin, joita ei muuten olisi mahdollista toteuttaa. Ajatus on taloudellisten riskien jakaminen yksityisen ja julkisen sektorin välillä.

Ruotsi remontoii ohjelmiaan perusteellisemmin ja on valmiimpi ottamaan riskejä, jotta kehitysvaikutukset maksimoidaan. Ruotsissa on syntynyt laaja instrumenttiviidakko yksityisen sektorin ympärille. Tanska on ollut varovaisempi, keskittänyt harvempiin rahoituskanaviin ja tehnyt maltillisempia muutoksia. Eroa löytyy maiden välillä myös kotimaisten yritysten erityisasemassa. Tanskassa tuen ehtona on pääsääntöisesti, että mukana on oltava tanskalainen yritys. Ruotsissa taas korostetaan avun sitomattomuutta, ja osasta ohjelmia tukia voivat hakea minkä tahansa maan yritykset. Vertailuna voi todeta, että Suomessa on käytössä osittain samantyyppisiä instrumentteja ja vastaavia kumppanuusohjelmia. Suomen entistä korkotukiohjelmaa vastaavia ohjelmia on molemmissa maissa. Ruotsissa

perinteisen korkotuen tilalle on tullut lahjamuotoinen apu ja lainatakaukset. Tanskassa taas korkotukiohjelma jatkuu entisessä muodossaan. Erytisen kiinnostavina kehityskulkuina selvityksessä nousivat esiin Ruotsissa kehitetty yhteistyö uudentyyppisten kumppanien kanssa (mm. USAID, Bill ja Melinda Gates -säätiö) ja Tanskassa IFU:n alainen uusi ilmastorahasto, jossa mukana ovat tanskalaiset eläkerahastot. Sekä Ruotsissa että Tanskassa instrumentit ovat uusia, eikä evaluaatioita niistä ole vielä tehty, joten on liian varhaista sanoa, kumman valitsema tie on parempi.

Keskustelussa tuotiin esille se, että Suomen yksityissektorin vähäinen osallistuminen kehitysmaiden markkinoille johtuu yhteyksien puutteesta: emme ole vanha siirtomaa eikä kulttuurimme ole ulospäin suuntautunutta. Suomen elinkeinorakenne perustuu suuriin yrityksiin, pienten pääsy maailmalle on vaikeampaa eikä niillä ole tarvittavaa kokemusta. Tässä Team Finlandin uusi strategia, jossa haetaan joustavasti ja kokeilevasti uusia tapoja toimia, on tärkeä. Myös vähiten kehittyneissä maissa on uusia yrityksiä ja potentiaalia etenkin BoP-liiketoiminnalle, eikä niitä tulisi ylenkatsoa. Diasporayhteistyö sekä kehitysmaiden integroiminen keskusteluun on oleellisen tärkeää.

UM:n Afrikan alueosastolla Team Finland -työ mielletään nimenomaan suomalaisen elinkeinoelämän ja firmojen etujen edistämisenä. Kaupallis-taloudellisten suhteiden edistämiseen lähdetään nimenomaan suomalaisen vaurauden lisäämisen intressistä. Afrikan edustustoissa kehitysyhteistyö säilyy tärkeänä, eikä Team Finland -työ ole sen kanssa ristiriidassa. Kehitysyhteistyössä yksityisen sektorin rooli työpaikkojen luomisessa on jo pitkään ollut esillä, ja sitä tarkastellaan esimerkiksi budjettituki-dialogissa. Keskusteluissa jää kuitenkin usein epäselväksi, mitä tarkoitetaan sillä, että suomalaisia yrityksiä tulisi saada mukaan kehitysyhteistyöhön. Team Finlandin suhteen on suuria odotuksia, mutta uusia resursseja työhön ei ole. TF:n tavoite onkin toimia tehokkaammin olemassa olevilla resursseilla, koska tiedossa ei ole uusia resursseja. Tavoitellaan parempaa synergiaa ja loogisempaa kokonaisuutta yrityskenttään päin. Todettiin myös, että TF on valtionhallinnon työväline, mutta sellaisenaan se ei innosta suomalaisia yrityksiä ja muita toimijoita Afrikkaan.

TEM:ssä laadittiin vuonna 2009 kehityspoliittinen strategia, jossa linjataan, miten pystytään turvaamaan sekä kehityspoliittisia tavoitteita että kehittämään Suomen elinkeinoelämää. Afrika ei ollut mukana tuolloin, mutta ajattelussa on menty eteenpäin. Hyviä esimerkkejä viime vuosilta on ollut UM-TEM kehittämisryhmä, Finnfund, Finnpartnership ja Human Security Finland. Kyse on kuitenkin pienistä hankkeista, isoa paradigman muutosta ei ole vielä tapahtunut. Diasporakysymys on tärkeä, TEM on kartoittanut asiaa ja pyrkii hankkeistamaan siihen liittyvää yhteistyötä. Rahoituksen löytäminen uusiin hankkeisiin on kuitenkin hankalaa. Kysyttiin, pitäisikö kehitysmaaliikemaatoiminta ottaa osaksi rakennepoliittista ohjelmaa, jotta sen edistämässä päästäisiin konkretiaan.

Muistutettiin, että liiketoiminnan edistäminen köyhyyden vähentämiseksi on eri päämäärä kuin yritysten osallistuminen kehityspoliittikkaan. Liiketoimintaan osallistuu muitakin toimijoita kuin yritykset, ja UM-TEM kehittämisryhmän työssä eri toimijat pyrittiin tuomaan yhteen. Tukikanavia tulisi muuttaa siihen suuntaan, että tuetaan toimintaa, ei erillisiä toimijoita. Tämä kannustaisi yhteistyöhön, joka synnyttäisi köyhyyttä vähentävää liiketoimintaa. Innovaatorahoitus ja kehitysrahoitus olisi saatava toimimaan yhdessä. Yksi ulottuvuus on myös kansainvälisen evaluaatiotoiminnan kehittämisen liiketoimintayhteistyön vaikutusten arvioimiseksi. UM:n suunnitelmassa on evaluoida kehitysmaihin suuntautuvaa innovaatio- ja liiketoimintaa vuonna 2016.

Todettiin, että kehityspoliittisessa fokuksessa tulee olla kehitysmaiden talouskasvun edellytysten vahvistaminen sekä maiden oman yksityissektorin ja yrittäjyyden edistäminen. Suomalaisten yritysten roolia tulee tarkastella tästä näkökulmasta, ja ne voivat paikata kehitysmaiden puutteita teknologiassa, pääomissa ja osaamisessa.

Oleellinen kysymys on, millainen kehityspolitiikan linja Suomella on. Esim. UK/DFID:n uusi Afrikka-politiikka ottaa vahvasti tavoitteekseen pysyvän talouskasvun luomisen Afrikassa hyödyntäen brittiläisiä yrityksiä. Kansainvälisesti monissa isoissa kehitysorganisaatioissa on viime vuosina siirretty fokuksista yksityissektorin kehittämiseen. Jopa Ruotsi, joka perinteisesti on painottanut julkisen sektorin roolia, on panostanut voimakkaasti tähän suuntaan. Suomessa tilanne on toinen. Kaikkea ei kuitenkaan kannata tehdä samoin kuin Ruotsissa, jossa on lanseerattu iso määrä uusia tuki-instrumentteja. Meillä on jo hyviä instrumentteja, joita tulee edelleen kehittää ja tehdä tunnetuksi. Esimerkiksi innovaatorahoitusta Suomessa on jo tarjolla mm. TEKESillä, mutta pullonkaula on siinä, miten siirrytään teknologian kehitysvaiheesta liiketoimintaan ja saadaan teknologia liikkeelle kehitysmaissa. Korkotukiluottojen tilalle tarvittaisiin jokin laina- tai lainatakausinstrumentti, joka mahdollistaa riskin jakamisen. Elinkeinoelämän verkostoja kotimaassa toivotaan aktiivisemmin mukaan kasvattamaan yrityksiä mukaan kehitysmalliketoimintaan ja tekemään instrumentteja, esim. Finnpartnership, tutuksi suomalaisille yrityksille.

Pidettiin tärkeänä, että yritysten ihmisoikeus- ja ympäristövastuu ovat vahvasti mukana Team Finlandin agendalla. Lisäksi kaikkea ODA-rahoitteista toimintaa tulee koskea samat pelisäännöt liittyen kehitysvaikutusten arviointiin, läpinäkyvyyteen ja siihen, että työllä tuetaan kehitysmaiden omia pyrkimyksiä.

Merkittiin keskustelu tiedoksi. Keskustelua jatketaan ja KPT:n suosituksia aiheeseen liittyen työstehtään osana vuosiarvioprosessia.

6. KPT:n kannanotto EU-Afrikka -huippukokoukseen 3.-4.4.2014
Työvaliokunnassa 6.2. päätetyn mukaisesti sihteeristö oli luonnostellut kokoukseen liittyen KPT:n kannanoton, jota on kommentoitu sähköpostitse. Kannanoton tarkoituksena on varmistaa, että kehitysnäkökulma kokouksen keskiössä johdonmukaisuuden periaatteen mukaisesti. Yksi EU-Afrikka -suhteisiin liittyvä tärkeä asia ovat EPA-neuvottelut, joihin liittyvää muotoilua on vielä työstettävä ennen kannanoton hyväksymistä. KPT tapaa myös maaliskuun aikana UM:n eri osastojen virkamiehiä kannanoton pohjalta.

UM:n Erik af Hällström kertoi kyseessä olevan neljännen EU-Afrikka huippukokouksen, johon tulossa runsas osallistujamäärä. Huippukokous on osa EU:n ja Afrikan strategista kumppanuutta. Kokouksen pohjana on yhteisstrategia, jota ei ole kokouksessa tarkoitus muuttaa. Tarkoituksena on keskustella toimeenpanosta, johon liittyy uusi toimintaohjelma, pääteemoina rauha ja turvallisuus, demokratia, ihmisoikeudet ja inhimillinen kehitys sekä inklusiivinen kasvu ja globaaliasiat. Lisäksi tehdään 4-5 erillislisjulistusta liittyen mm. post-2015 -prosessiin, ilmastonmuutokseen, rauhaan ja turvallisuuteen. Suomen valtuuskuntaa kokouksessa johtaa pääministeri, jonka pääteema puheessa tulee olemaan

inklusiivinen kasvu. Kokouksen ympärillä pidetään oheistapahtumia kuten bisnes- ja nuorisofoorumi sekä EU- ja panafrikkalaisen parlamentin yhteisistunto.

Päätettiin jatkaa KPT:n kannanoton työstöä sähköpostitse kohdan 4 osalta. Kommentit pyydetään lähettämään sähköpostitse sihteeristölle.

7. Raportti Tansanian maaneuvotteluista
Todettiin tiedoksi Jouko Jääskeläisen matkaraportti Tansaniasta.
8. Muut asiat
Ei muita asioita.
9. Kokouksen päättäminen
Kokous päätettiin klo 11.09.